

Men saa siger det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at det er et umuligt Forslag, fordi det unddrager Erhvervslivet de Afgifter, der hér er Tale om. Da det ærede Medlem sagde det, var jeg ganske vis paa, at han i hvert Fald ikke kunde huske, hvordan hans eget Forslag om Valutaydelse lød, thi hvis der er Tale om at unddrage Erhvervslivet Afgifter, var det ærede Medlems Forslag om en Valutaydelse af en langt alvorligere Karakter. De Ydelser, der dér blev unddraget Erhvervslivet, var i hvert Fald for de allerfleste normale Indtægter meget større, end hvad der er Tale om i vort Forslag, og de skulde ydes i 3 Aar, og i alle disse 3 Aar skulde de undrages Erhvervslivet; de skulde ikke tilbagebetales før om 10 Aar, og i alle disse Aar skulde de altsaa undrages Erhvervslivet. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem kan mene, at en Ydelse en Gang for alle, der for de allerfleste Erhvervsvirkomheder er langt lavere, end der var Tale om i det ærede Medlems Forslag om Valutaydelse, skulde kunne skade Erhvervslivet paa en stærkere Maade end det ærede Medlems Forslag om Valutaydelse. Nej, det kunde indvendes imod det ærede Medlems Forslag om en Valutaydelse med langt større Vægt, at ved denne Inddragning af Penge, der stod til Disposition for Erhvervslivet, skadede man Erhvervslivet. Men den Gang hørte jeg ikke, at det ærede Medlem havde den Side af Sagen fremme. Det synes, som om det ærede Medlems Syn paa Skavankerne ved Skattelovforslag er vokset, siden han ikke selv skal fremsætte dem, og det kan naturligvis kun anerkendes. Men hvis det ærede Medlem vil hævde, at denne Ydelse kan skade Erhvervslivet, vil jeg hævde, at hans Forslag om en Valutaydelse vilde have skadet Erhvervslivet mindst 3 Gange saa stærkt.

Der er blevet sagt, at de Penge, som det ærede Medlems Forslag om Valutaydelse skulde tage, skulde jo dog tilbagebetales. Ja, det er rigtigt, det skulde de efter lang Tids Forløb. Jeg maa nu sige, at det var maaske den svageste Side af Forslaget valutamæssig set, for det betød jo, at man opsamlede en Mængde Købekraft gennem en Række Aar og pludselig slap den løs; og er der noget, man valutamæssig set maa være bange for, maa det formentlig være at tilvejebringe en Købevne, som ikke er sædvanlig, og som pludselig stilles til Befolkningens Raadighed. Det var, om jeg saa maa sige, den store tekniske Bommert ved dette Forslag, at det ikke havde taget den Slags Ting i Betragt-

ning; det var maaske ikke det, som vilde genere de enkelte Skatteydere mest, men derimod vilde det formentlig bortfjerne enhver Mulighed for at gavne Valutaen i det lange Løb. Og dernæst vilde det medføre en overordentlig dyr Administration. Tænke sig, at enhver Skatteyder skulde opføres i Statsgældskontorets Bøger, at der skulde føres Regnskab med ham med Renters Beregning hvert Aar eller maaske hvert Halvaar endvidere, Udstedelse af Obligationer, Indskrivningsbeviser, Certifikater og alle de andre Arter af Papirer, som omhandlede i det nævnte Forslag. Der er saaledes ingen Tvivl om, at det vilde koste en umaadelig Sum at administrere denne Skat. Det var vist ikke helt tilfældigt, at den ude i Befolkningen kaldtes for Protokolskatten. Jeg tror, at der, hvis den var blevet gennemført, vilde have ophobet sig en saadan Mængde Protokoller i Statsgældskontoret, at man havde været nødt til hurtigst muligt at anskaffe ikke alene et betydeligt Personale, men tillige en meget større Lejlighed til at opføre disse mange Protokoller i. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem havde gjort klogt i at lade dette Valutaydelsesforslag hvile i den Grav, hvori det sank ned, inden Valgslaget kom, og ikke drage det frem nu. Det bliver ikke skønnere af at blive draget frem til yderligere Beskuelse; der opdages sikkert kun yderligere Skavanker ved det; der var opdaget mange allerede i den korte Tid, det forelaa for Offentligheden, men jeg tror, at det vilde være muligt at opregne adskilligt flere end dem, jeg har nævnt her. Naar det ærede Medlem siger, at dette Forslag var fremsat for at formindske Statsgælden, forstaar jeg aldeles ikke dette. Dette Forslags Gennemførelse kunde ikke paa nogen Maade have formindsket Statsgælden; det vilde tværtimod skabe ny Statsgæld. Og her vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, som fortalte os, at Pengene skulde tilbagebetales, at man kan ikke samtidig sige, at Pengene skal tilbagebetales, idet dette vilde betyde ny Statsgæld, og sige, at de skal bidrage til at formindske Statsgælden; men det er det, man gør. Nej, dette Forslag havde ikke nogen som helst Mulighed for at formindske Statsgælden. Det vilde blot skabe ny Statsgæld, og det eneste, der kunde komme ud af det, var, at Staten skulde betale en lavere Rente for dette Laan end for andre, men de Administrationsomkostninger, der vilde være forbundet dermed, vilde sikkert langt mere end sluge den Smule Rentefortjeneste, som altsaa var det eneste, som dette Forslag